

sovjetiske forslag sammen med andre fremsatte forslag skulle gøres til genstand for nøje undersøgelse i den af de fire stormagter nedsatte timagtsgruppe. Denne gruppe ville rapportere til nedrustningskommissionen, hvorefter FN, hvis ansvar den britiske regering altid havde anerkendt, igen kan udtrykke sine synspunkter.

Den britiske delegerede ønskede ikke at give udtryk for pessimisme med hensyn til det sovjetiske forslag om, at komplet afrustning skal ske i løbet af fire år. I betragtning af sin personlige erfaring mente han imidlertid ikke, at man skulle opmuntre til overoptimisme på dette område.

Den britiske regering var imidlertid overbevist om, at en industriel omstilling uden vanskelighed kunne foretages, og så med forhåbning hen til de kommende forhandlinger.

Den franske delegerede, *Jules Moch*, indledte sin tale med at oplyse, at Frankrig i modsætning til Sovjetunionen og Storbritannien ikke ville præsentere en komplet plan for nedrustning. Første udvalg havde efter hans opfattelse ikke tilstrækkelig tid til at diskutere flere planer af den art, endsige til at koordinere dem. Derfor måtte samtlige planer tillige med forslag, som måtte fremkomme under debatten i 1. udvalg, forelægges timagtsgruppen.

Han pegede, inden han gik over til at kommentere de foreliggende planer, på nogle principper, som måtte være lede-tråden i debatten. Først og fremmest burde den nye tekniske situation tages i betragtning. Skulle en konstruktiv politik føres, måtte et forbud mod udvikling, produktion og besiddelse af atomdrevne elementer — satellitter, raketter, oceangående ubåde m. v. — gives høj prioritet i enhver nedrustningsplan.

Et andet ledende princip burde være, at nedrustningsoperationerne ikke forstyrrede den eksisterende balance. Så længe hære findes, er problemet at styrke sikkerheden for alle, ikke blot for nogle. I modsat fald ville nedrustningsplaner være uacceptable for sidstnævnte. Dette princip stod i forbindelse med spørgsmålet om kontrollen.

Vedrørende kontrol havde der hidtil været uenighed mellem Sovjets og vestmagternes synspunkter. Han følte sig imidlertid overbevist om, at et kompromis ville

blive nået, og dette var det tredje princip, han ville understrege. Man måtte enes om at lade akademiske diskussioner vige for konkrete resultater.

Jules Moch udtalte videre, at der i hvert fald var et lighedspunkt mellem den britiske og den sovjetiske plan. Ingen af dem havde nemlig givet ødelæggelse af kernevåben den prioritet, som måtte ønskes.

Med hensyn til den sovjetiske plans bestemmelser om kontrol mente taleren det ikke muligt først i tredje stadium at nedsætte et internationalt kontrolorgan. Set i forhold til planens første stadium, hvor der tales om reduktion af tropper under passende kontrol, var der, mente han, indløbet en tilsyneladende modsigelse. Han udtrykte håb om, at denne modsigelse ville lette vejen til det fornødne kompromis.

Repræsentanter for i alt 65 lande talte under denne debat. Af de nordiske talte formanden for den danske delegation, *fhv. minister Ernst Christiansen*, hvis tale er gengivet som bilag 3.

Debatten sluttede med vedtagelse uden afstemning af en resolution, som samtlige medlemsstater støttede.

Heri opfordredes regeringerne til at gøre sig al umage for at opnå en konstruktiv løsning af nedrustningsproblemet, og de i FN fremsatte forslag oversendtes til nedrustningskommissionen og gennem generalsekretæren til timagtskonferencen.

Plenarforsamlingen udtrykte endelig håbet om, at foranstaltninger, som kunne føre til en almindelig og fuldstændig nedrustning under effektiv international kontrol, ville blive udarbejdet i enkeltheder og vedtaget på den kortest mulige tid.

2. Forhindring af videre udbredelse af kernevåben.

(Dagsordenens punkt 67).

Første udvalg behandlede og vedtog med 66 stemmer for, ingen imod, medens 13 lande undlod at stemme, en resolution forelagt af Irland.

Heri henstilles det til de 10 magters nedrustningsudvalg i Genève at overveje afsluttelse af en international overenskomst, i henhold til hvilken de stater, der på indeværende tidspunkt fremstiller kernevåben, forpligter sig til under kontrol og inspektion at afstå fra at overgive kernevåben til sta-